Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

zo 16. januára 2014*

„Poľnohospodárstvo — Nariadenie (ES) č. 1698/2005 — EPFRV — Požiadavky týkajúce sa právnej formy miestnych akčných skupín — Zmena uvedených požiadaviek — Právomoc členských štátov — Hranice“

Vo veci C-24/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Maďarsko) z 3. januára 2013 a doručený Súdnemu dvoru 21. januára 2013, ktorý súvisí s konaním:

Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft.

proti

vidékfejlesztési miniszter,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: predseda deviatej komory M. Safjan, sudcovia J. Malenovský a A. Prechal (spravodajkyňa),

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude rozhodnutá odôvodneným uznesením v súlade s článkom 53 ods. 2 a článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

vydal toto

Uznesenie

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 277, s. 1) a nariadenia Komisie (ES) č. 1974/2006 z 15. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 (Ú. v. EÚ L 368, s. 15).

* Jazyk konania: maďarčina.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft (ďalej len „DZNLN“) a vidékfejlesztési miniszter (ministerstvo pre rozvoj vidieka) vo veci rozhodnutia tohto ministerstva, že DZNLN sa už neuznáva za miestnu akčnú skupinu.

Právny rámec

Právo Únie

3 Nariadenie č. 1698/2005 upravuje pravidlá pôsobenia EPFRV.

4 Článok 15 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„EPFRV pôsobí v členských štátoch prostredníctvom programov rozvoja vidieka. Tieto programy vykonávajú stratégiu rozvoja vidieka prostredníctvom súboru opatrení, zoskupených v súlade s osami vymedzenými v hlave IV, na dosiahnutie ktorých sa bude čerpať pomoc z EPFRV.

Každý program rozvoja vidieka sa vzťahuje na obdobie medzi 1. januárom 2007 a 31. decembrom 2013.“

5 V rámci režimu pomoci osi 4 „Leader“ článok 61 nariadenia č. 1698/2005 uvádza:

„Prístup Leader pozostáva minimálne z týchto prvkov:

a) oblastných stratégií miestneho rozvoja určených pre presne vyznačené subregionálne vidiecke územia;

b) miestnych verejno-súkromných partnerstiev (ďalej len ‚miestne akčné skupiny‘);

c) prístupu typu zdola nahor s rozhodovacou právomocou pre miestne akčné skupiny pri vypracovávaní a vykonávaní stratégií miestneho rozvoja;

d) multisektorálneho návrhu a vykonávania stratégie založenej na interakcii medzi subjektami a projektmi z rozličných odvetví miestneho hospodárstva;

…

g) budovania sietí miestnych partnerstiev.“

6 Článok 62 nariadenia č. 1698/2005, nazvaný „Miestne akčné skupiny“, stanovuje:

„1. Koncepciu miestneho rozvoja založenú na partnerstve vykonávajú miestne akčné skupiny, ktoré spĺňajú tieto podmienky:

a) musia navrhnúť integrovanú stratégiu miestneho rozvoja založenú minimálne na prvkoch stanovených v článku 61 písm. a) až d) a písm. g) a musia zodpovedať za jej vykonávanie;

b) ich súčasťou musí byť buď skupina, ktorá už je kvalifikovaná pre iniciatívu Leader II… alebo Leader+… alebo je kvalifikovaná v súlade s prístupom Leader, alebo je novou skupinou, ktorá zastupuje partnerov z rozličných miestnych socio-ekonomických odvetví na dotknutom území. Na úrovni rozhodovania musia hospodárski a sociálni partneri, ako aj ostatní zástupcovia občianskej spoločnosti, ako napríklad poľnohospodári, vidiecke ženy, mladí ľudia a ich združenia tvoriť aspoň 50 % miestneho partnerstva;

c) musia preukázať schopnosť vymedziť a vykonávať stratégiu rozvoja pre príslušnú oblasť.

2. Riadiaci orgán zabezpečí, aby si miestne akčné skupiny buď zvolili administratívneho a finančného vedúceho, ktorý bude schopný spravovať verejné finančné prostriedky a zabezpečiť uspokojivé fungovanie partnerstva, alebo sa pripojili do právne zriadenej spoločnej štruktúry, ktorej zriadenie zaručuje uspokojivé fungovanie partnerstva a schopnosť spravovať verejné finančné prostriedky.

…

4. Miestne akčné skupiny vyberú projekty, ktoré sa majú financovať v rámci stratégie. Môžu tiež vybrať projekty spolupráce.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

7 DZNLN, nezisková spoločnosť s ručením obmedzeným, bola 26. septembra 2008 uznaná za miestnu akčnú skupinu Leader rozhodnutím Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága (riadiaci orgán programu rozvoja vidieka „Nové Maďarsko“).

8 DZNLN následne vykonávala svoje činnosti ako miestna akčná skupina Leader, pričom dodržiavala predpisy vyplývajúce tak z práva Únie, ako aj z vnútroštátneho práva.

9 Vyššie uvedené uznanie bolo DZNLN odňaté rozhodnutím z 26. apríla 2012 s účinnosťou od 30. apríla 2012 z dôvodu, že v zmysle § 2 ods. 1 až 3 vyhlášky ministerstva pre rozvoj vidieka č. 54/2011 sa môžu od tohto dátumu za miestnu akčnú skupinu Leader označovať len združenia, a teda nie najmä subjekty fungujúce podobne ako DZNLN ako neziskové obchodné spoločnosti.

10 Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Správny súd a súd pre pracovnoprávne spory v Budapešti), na ktorý podala DZNLN žalobu spochybňujúcu uvedené rozhodnutie, sa pýta na zlučiteľnosť tohto rozhodnutia s nariadeniami č. 1698/2005 a č. 1974/2006. Tento súd preto rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je možné vykladať nariadenia [č. 1698/2005 a č. 1974/2006] v tom zmysle, že miestne akčné skupiny vytvorené v súvislosti s poľnohospodárskou pomocou môžu v členskom štáte pôsobiť len v zákonom stanovenej organizačnej forme?

2. Môže zákonodarca členského štátu na základe vyššie uvedených nariadení prijať právnu úpravu rozlišujúcu takým spôsobom, že uznanie miestnych akčných skupín je vyhradené niektorým právnym formám prostredníctvom stanovenia prísnejších alebo iných podmienok, bez ohľadu na ustanovenia článku 62 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005?

3. Stačí na základe vyššie uvedených nariadení, aby miestna akčná skupina v členskom štáte spĺňala len podmienky stanovené v článku 62 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005? Môže členský štát toto ustanovenie obmedziť stanovením dodatočných formálnych alebo zákonných požiadaviek organizácii, ktorá spĺňa podmienky stanovené [v uvedenom článku 62 ods. 1]?

4. Je možné vyššie uvedené nariadenia vykladať v tom zmysle, že do miery voľnej úvahy členského štátu patrí rozhodnutie, podľa ktorého tento členský štát bez ohľadu na podmienky článku 62 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005 zruší miestnu akčnú skupinu, ktorá pôsobila v súlade s uvedenými podmienkami, a ktorá navyše počas celého obdobia svojho pôsobenia dodržiavala všetky vnútroštátne predpisy a predpisy Spoločenstva, ktoré sa jej týkali, a povolí len pôsobenie miestnych akčných skupín, ktoré majú novú organizačnú formu?

5. Je možné vyššie uvedené nariadenia vykladať v tom zmysle, že daný členský štát môže, aj keď ide o už prebiehajúce programy pomoci a programové obdobia, prípadne tiež zmeniť právny rámec pôsobenia miestnych akčných skupín?

6. Ako sa majú vykladať uvedené nariadenia v prípade, ak sa zruší miestna akčná skupina, ktorá svoju činnosť dovtedy vykonávala v zhode a súlade so zákonom? Čo sa v takom prípade stane s prijatými záväzkami a právami nadobudnutými miestnou akčnou skupinou, najmä s prihliadnutím na všetky osoby, ktorých sa zrušenie týka?

7. Je možné vykladať článok 62 ods. 2 [nariadenia č. 1698/2005] v tom zmysle, že za prípustné a v súlade s právom sa môžu považovať vnútroštátne ustanovenia, podľa ktorých sa miestna akčná skupina Leader pôsobiaca vo forme neziskovej obchodnej spoločnosti musí v lehote jedného roka transformovať na združenie z dôvodu, že správne zabezpečiť vytvorenie siete medzi miestnymi partnermi môže len forma združenia ako spoločenskej organizácie, keďže podľa platného maďarského práva je základným cieľom obchodnej spoločnosti dosahovanie zisku a existencia ekonomických záujmov vylučuje získavanie partnerov z radov verejnosti a vstup nových partnerov?“

O prejudiciálnych otázkach

11 Najprv je potrebné na jednej strane pripomenúť, že v súlade s článkom 99 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je možné odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku jednoznačne vyvodiť z judikatúry alebo ak odpoveď na položenú prejudiciálnu otázku nevyvoláva žiadne dôvodné pochybnosti, môže Súdny dvor na návrh sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť formou odôvodneného uznesenia. Na prejednávanú vec sa musí uplatniť toto ustanovenie, pokiaľ ide o prvú až piatu, ako aj siedmu otázku.

12 Na druhej strane v zmysle článku 53 ods. 2 toho istého rokovacieho poriadku, ak je návrh zjavne neprípustný, môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením. Na prejednávanú vec sa musí uplatniť toto ustanovenie, pokiaľ ide o šiestu otázku.

O prvej až tretej otázke

13 Svojimi prvými tromi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa nariadenia č. 1698/2005 a č. 1974/2006 majú vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, zakazujú alebo umožňujú prijatie vnútroštátnych ustanovení, ktoré stanovujú, že miestna akčná skupina, ktorá spĺňa všetky podmienky uvedené v článku 62 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005, podlieha aj povinnosti prijať určitú organizačnú právnu formu združenia a iným požiadavkám, ktoré sú s tým spojené.

14 V tejto súvislosti je potrebné po prvé pripomenúť, že hoci ustanovenia nariadenia majú z dôvodu svojej povahy a funkcie v systéme prameňov práva Únie vo všeobecnosti bezprostredný účinok vo vnútroštátnych právnych poriadkoch bez toho, aby vnútroštátne orgány museli prijať vykonávacie opatrenia, niektoré ich ustanovenia môžu na svoje uplatnenie vyžadovať, aby členské štáty prijali vykonávacie opatrenia (pozri najmä rozsudok z 25. októbra 2012, Ketelä, C-592/11, bod 35 a citovanú judikatúru).

15 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že členské štáty môžu prijímať vykonávacie opatrenia k nariadeniu v prípade, ak tieto opatrenia neobmedzujú jeho priamu uplatniteľnosť, nezastierajú jeho povahu ako práva Únie a spresňujú, že sa nimi vykonáva voľná úvaha v rozsahu vymedzenom týmto nariadením, pričom zostávajú v medziach stanovených jeho ustanoveniami (pozri rozsudok Ketelä, už citovaný, bod 36 a citovanú judikatúru).

16 Vychádzajúc z príslušných ustanovení dotknutého nariadenia vykladaných s ohľadom na jeho ciele, treba určiť, či tieto ustanovenia zakazujú, ukladajú alebo umožňujú členským štátom vydať niektoré vykonávacie opatrenia a či, najmä v tomto poslednom uvedenom prípade, dotknuté opatrenie spadá do rámca voľnej úvahy priznanej každému členskému štátu (pozri rozsudok Ketelä, už citovaný, bod 37).

17 Po druhé je potrebné pripomenúť, že v zmysle článku 51 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) sú ustanovenia tejto Charty určené pre členské štáty vtedy, ak vykonávajú právo Únie. Pri takomto vykonávaní sú členské štáty takisto povinné zabezpečiť dodržiavanie všeobecných zásad tohto práva, medzi ktoré patria najmä zásada rovnosti zaobchádzania, zásada právnej istoty, zásada ochrany legitímnej dôvery a zásada proporcionality (pozri najmä rozsudky z 20. júna 2002, Mulligan a i., C-313/99, Zb. s. I-5719, bod 46, ako aj zo 4. júna 2009, JK Otsa Talu, C-241/07, Zb. s. I-4323, bod 46).

18 Vo svetle skutočností uvedených v bodoch 15 a 16 tohto uznesenia je potrebné najprv uviesť, že nariadenie č. 1698/2005 neupravuje pravidlá týkajúce sa určitej právnej formy, ktorú musia mať miestne akčné skupiny. V tejto súvislosti sa uvedené nariadenie obmedzuje na to, že vo svojom článku 62 ods. 2 stanovuje, že riadiaci orgán zabezpečí, aby si miestne akčné skupiny buď zvolili administratívneho a finančného vedúceho, ktorý bude schopný spravovať verejné finančné prostriedky a zabezpečiť uspokojivé fungovanie partnerstva, alebo sa pripojili do právne zriadenej spoločnej štruktúry, ktorej zriadenie zaručuje uspokojivé fungovanie partnerstva a schopnosť spravovať verejné finančné prostriedky.

19 Za týchto podmienok a najmä vzhľadom na voľbu, ktorú ponúka toto naposledy uvedené ustanovenie riadiacemu orgánu, sa nariadenie č. 1698/2005 nemôže vykladať v tom zmysle, že členským štátom ukladá stanoviť, že miestne akčné skupiny musia mať určitú právnu formu.

20 Ďalej je potrebné konštatovať, že ani uvedený článok 62 ods. 2 sa nemôže vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členské štáty požadovali, aby miestne akčné skupiny prijali určitú právnu formu, pričom by sa takto uprednostnila jedna z dvoch možností, na ktorú uvedené ustanovenie odkazuje.

21 Ako vyplýva zo samotného znenia naposledy uvedeného ustanovenia, jeho účelom je len prispieť k zabezpečeniu uspokojivého fungovania partnerstva a jeho schopnosti spravovať verejné finančné prostriedky.

22 Vzhľadom najmä na údaje uvedené v článku 61 a článku 62 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005, z ktorých vyplýva, že miestna akčná skupina predstavuje verejno-súkromné partnerstvo zahŕňajúce širokú paletu súkromných partnerstiev, ktoré musia mať rozhodovaciu právomoc a schopnosť vymedziť a vykonávať stratégiu miestneho rozvoja, za ktorú zodpovedá, je však potrebné konštatovať, že povinnosť použiť určitú právnu formu na účely založenia takejto skupiny môže osobitne účinným spôsobom prispieť k dosiahnutiu uvedeného cieľa. Vzhľadom na to uloženie takejto povinnosti v zásade patrí do miery voľnej úvahy, ktorú majú členské štáty pri vykonávaní nariadenia č. 1698/2005.

23 Nakoniec, pokiaľ ide o otázku, či vnútroštátne orgány pri prijímaní takej právnej úpravy, o akú ide v konaní vo veci samej, zostali v rámci miery voľnej úvahy, ktorú majú pri výkone nariadenia č. 1698/2005, je potrebné pripomenúť, že ako to vyplýva z ustálenej judikatúry, nevyhnutnosť dospieť k takému výkladu práva Únie, ktorý bude pre vnútroštátny súd užitočný, si najmä vyžaduje, aby tento súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého spadajú ním kladené otázky, resp. aby aspoň objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sa uvedené otázky zakladajú (pozri najmä rozsudok z 31. januára 2008, Centro Europa 7, C-380/05, Zb. s. I-349, bod 57 a citovanú judikatúru).

24 V tejto súvislosti je však potrebné uviesť, že bez ohľadu na tvrdenie, podľa ktorého z § 2 ods. 1 až 3 vyhlášky č. 54/2011 vyplýva, že s účinnosťou od 30. apríla 2012 môžu mať postavenie miestnej akčnej skupiny Leader len subjekty majúce právnu formu združenia, rozhodnutie vnútroštátneho súdu

neobsahuje žiadne údaje o iných podmienkach a ustanoveniach charakterizujúcich takto stanovený nový právny rámec a viac nešpecifikuje osobitné právne znaky, ktoré musia mať „združenia“ podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva. Navyše toto rozhodnutie neposkytuje žiadnu bližšiu informáciu o skoršom vnútroštátnom právnom rámci ani žiadne jasné údaje o dôvodoch, ktoré viedli príslušné orgány k náhrade existujúceho právneho rámca novým právnym rámcom.

25 V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že obsah rozhodnutia vnútroštátneho súdu Súdnemu dvoru neumožňuje, aby vnútroštátnemu súdu poskytol usmernenia, ktoré by išli nad rámec usmernení všeobecnej povahy už uvedených v bodoch 15 až 17 tohto uznesenia.

26 V tejto súvislosti treba najmä pripomenúť, že informácie uvedené v rozhodnutiach vnútroštátnych súdov neslúžia iba na to, aby umožnili Súdnemu dvoru poskytnúť užitočné odpovede, ale musia umožniť vládam členských štátov a iným dotknutým osobám, aby predložili svoje pripomienky podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Podľa ustálenej judikatúry Súdnemu dvoru prináleží dbať na to, aby táto možnosť bola zaručená, keďže podľa uvedeného ustanovenia sa oznamujú dotknutým osobám iba rozhodnutia vnútroštátnych súdov (pozri najmä uznesenie z 28. júna 2000, Laguillaumie, C-116/00, Zb. s. I-4979, bod 14 a citovanú judikatúru).

27 V tomto rozsahu okolnosť, že maďarská vláda sa vo svojich písomných pripomienkach snaží presnejšie stanoviť vnútroštátny regulačný rámec, lebo iba jeho znalosť by umožnila poskytnúť v prejednávanom prípade presnejšie odpovede na problémy obsiahnuté v prejudiciálnych otázkach, nemôže prekonať vyššie uvedené nedostatky charakterizujúce rozhodnutie vnútroštátneho súdu.

28 Okrem toho je potrebné zdôrazniť, že hoci otázky vnútroštátneho súdu sa formálne týkajú nariadenia č. 1974/2006, uvedený súd v týchto otázkach ani v obsahu rozhodnutia vnútroštátneho súdu neidentifikoval ustanovenie uvedeného nariadenia, ktorého výklad konkrétne požaduje, ani *a fortiori* neposkytol žiadne vysvetlenie o väzbe, ktorú vidí medzi takýmto ustanovením a sporom v konaní vo veci samej alebo jeho predmetom. Za týchto podmienok nie je potrebné preskúmať otázky položené v súvislosti s nariadením č. 1974/2006.

29 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na prvé tri otázky odpovedať tak, že ustanovenia nariadenia č. 1698/2005 a najmä jeho články 61 a 62 sa majú vykladať v tom zmysle, že nevyžadujú a v zásade ani nezakazujú prijatie vnútroštátnych ustanovení, ktoré stanovujú, že miestna akčná skupina, ktorá spĺňa všetky podmienky uvedené v článku 62 ods. 1 tohto nariadenia, môže vykonávať svoju činnosť iba v určitej právnej forme. Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby sa uistil, že takáto právna úprava vzhľadom na všetky svoje relevantné charakteristické znaky nenarúša priamu uplatniteľnosť uvedeného nariadenia a že spresňuje výkon voľnej úvahy, ktorú toto nariadenie priznáva členským štátom, pričom zostáva v medziach stanovených jeho ustanoveniami. Vnútroštátnemu súdu takisto prináleží, aby sa uistil, že táto vnútroštátna právna úprava je v súlade s ustanoveniami Charty a so všeobecnými zásadami práva Únie.

O štvrtej, piatej a siedmej otázke

30 Svojou štvrtou, piatou a siedmou otázkou, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či právo Únie bráni tomu, aby sa vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že miestne akčné skupiny môžu vykonávať svoju činnosť iba v určitej právnej forme, uplatnila po uplynutí ročného prechodného obdobia na miestne akčné skupiny, ktoré boli platne zriadené v inej právnej forme v čase účinnosti predchádzajúcej vnútroštátnej právnej úpravy, zatiaľ čo prebiehajú programy pomoci a s nimi súvisiace programové obdobia.

31 Ako vyplýva z bodu 17 tohto uznesenia, členské štáty sú pri prijímaní takej právnej úpravy, o akú ide v konaní vo veci samej, najmä povinné zabezpečiť dodržiavanie Charty a všeobecných zásad práva Únie.

32 Medzi tieto všeobecné zásady patrí zásada právnej istoty, ktorá vyžaduje, aby právna úprava, ktorá má nepriaznivé dôsledky pre jednotlivcov, bola jasná a presná a jej uplatnenie bolo predvídateľné pre tých, ktorí jej podliehajú (pozri najmä rozsudok zo 7. júna 2005, VEMW a i., C-17/03, Zb. s. I-4983, bod 80 a citovanú judikatúru).

33 Súdny dvor už rozhodol, že jednotlivec sa nemôže spoliehať na to, že nedôjde k nijakým legislatívnym zmenám, ale môže len spochybniť spôsob vykonania takejto zmeny. V tejto súvislosti zásada právnej istoty vyžaduje najmä to, aby zákonodarca zohľadnil osobitnú situáciu hospodárskych subjektov a v prípade potreby prispôsobil uplatňovanie nových právnych pravidiel (pozri rozsudok VEMW a i., už citovaný, bod 81, ako aj citovanú judikatúru).

34 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ročné prechodné obdobie, ktoré má za cieľ poskytnúť dotknutým subjektom možnosť prispôsobiť sa takej novej právnej úprave, o akú ide v konaní vo veci samej, sa v zásade nezdá neprimerané.

35 Pokiaľ ide o ostatné aspekty charakterizujúce uvedenú právnu úpravu, je potrebné konštatovať, že vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania neuviedol dostatočné údaje, ktoré by Súdnemu dvoru umožňovali poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá by išla nad rámec pripomenutia zásad už uvedených v bodoch 15 až 17 tohto uznesenia a v rámci odpovede danej na prvé tri prejudiciálne otázky.

36 Napriek spresneniu týkajúcemu sa dĺžky prechodného obdobia sa totiž opis relevantného vnútroštátneho právneho rámca, ktorý sa uvádza v rozhodnutí vnútroštátneho súdu, javí, ako už bolo uvedené v bode 24 tohto uznesenia, ako neúplný. Rovnako je potrebné uviesť, že to isté rozhodnutie neobsahuje všetky informácie týkajúce sa jednak podmienok charakterizujúcich pôvodné uznanie za miestnu akčnú skupinu a právnej zodpovednosti, ktorú majú z tohto titulu orgány voči DZNLN, ako aj konkrétne následky, ktoré pri takom subjekte, akým je DZNLN, spôsobuje prechod na právnu formu združenia v rámci nového právneho režimu zavedeného vyhláškou č. 54/2011 alebo, v prípade neuskutočnenia takejto zmeny formy, strata postavenia miestnej akčnej skupiny.

37 Za týchto podmienok je potrebné na štvrtú, piatu a siedmu otázku odpovedať tak, že právo Únie v zásade nebráni tomu, aby sa vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že miestne akčné skupiny môžu vykonávať svoju činnosť iba v určitej právnej forme, uplatnila po uplynutí ročného prechodného obdobia na miestne akčné skupiny, ktoré boli platne zriadené v inej právnej forme v čase účinnosti predchádzajúcej vnútroštátnej právnej úpravy, zatiaľ čo prebiehajú programy pomoci a s nimi súvisiace programové obdobia. Platí to však iba vtedy, ak najmä vzhľadom na vlastné charakteristické znaky uvedenej neskoršej vnútroštátnej právnej úpravy a jej konkrétne dôsledky uplatnenie novej právnej úpravy na takéto miestne akčné skupiny spresňuje výkon voľnej úvahy, ktorú nariadenie č. 1698/2005 priznáva členským štátom, pričom zostáva v medziach stanovených jeho ustanoveniami, a ak k nemu dôjde v súlade s ustanoveniami Charty, ako aj so všeobecnými zásadami práva Únie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O šiestej otázke

38 Svojou šiestou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, aké dôsledky môžu mať ustanovenia nariadení č. 1698/2005 a č. 1974/2006, pokiaľ ide o spôsob, akým je potrebné nakladať s prijatými záväzkami a právami nadobudnutými miestnou akčnou skupinou, ak táto skupina zanikne.

39 V tomto ohľade treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní pre vyhlásenie

svojho rozsudku, ako aj dôležitosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto ak sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudok z 24. apríla 2012, Kamberaj, C-571/10, bod 40 a citovanú judikatúru).

40 Súdnemu dvoru však prináleží preskúmať podmienky, za akých sa vnútroštátny súd naň obrátil s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc. Duch spolupráce, ktorý musí riadiť fungovanie prejudiciálneho konania, totiž spôsobuje, že vnútroštátny súd musí mať na zreteli úlohu zverenú Súdnemu dvoru, ktorou je prispievať k výkonu spravodlivosti v členských štátoch, a nie vyjadrovať poradné názory k všeobecným a hypotetickým otázkam (pozri rozsudok Kamberaj, už citovaný, bod 41 a citovanú judikatúru).

41 V tejto súvislosti je zamietnutie návrhu vnútroštátneho súdu možné len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nemá k dispozícii skutkové a právne podklady nevyhnutné na užitočné zodpovedanie otázok, ktoré sú mu položené (pozri rozsudok Kamberaj, už citovaný, bod 42 a citovanú judikatúru).

42 V prejednávanom prípade je potrebné uviesť, že v spore vo veci samej proti sebe stoja DZNLN a vidékfejlesztési miniszter vo veci zákonnosti rozhodnutia, ktorým toto ministerstvo pre rozvoj vidieka rozhodlo, že DZNLN sa už neuznáva za miestnu akčnú skupinu.

43 Naproti tomu zo žiadnej skutočnosti nachádzajúcej sa v uvedenom rozhodnutí nevyplýva, že spor, o ktorom má vnútroštátny súd rozhodnúť, sa týka aj spôsobu, ktorým je potrebné nakladať s prijatými záväzkami a právami nadobudnutými takou miestnou akčnou skupinou, a v tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že vnútroštátny súd nepreukázal, v čom by šiesta prejudiciálna otázka položená Súdnemu dvoru mohla mať súvislosť s existenciou a predmetom sporu, o ktorom sa vedie konanie (pozri v tomto zmysle rozsudok Kamberaj, už citovaný, bod 57).

44 Za týchto podmienok je potrebné dospieť k záveru, že uvedená otázka sa netýka výkladu práva Únie, ktorý zodpovedá objektívnej potrebe rozhodnutia, ktoré vnútroštátny súd musí prijať (pozri v tomto zmysle uznesenie z 24. marca 2011, Abt a i., C-194/10, body 37 a 38, ako aj citovanú judikatúru).

45 V dôsledku toho je šiesta prejudiciálna otázka zjavne neprípustná.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

1. **Ustanovenia nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) a najmä jeho články 61 a 62 sa majú vykladať v tom zmysle, že nevyžadujú a v zásade ani nezakazujú prijatie vnútroštátnych ustanovení, ktoré stanovujú, že miestna akčná skupina, ktorá spĺňa všetky podmienky uvedené v článku 62 ods. 1 tohto nariadenia, môže vykonávať svoju činnosť iba v určitej právnej forme. Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby sa uistil, že takáto právna úprava vzhľadom na všetky svoje relevantné charakteristické znaky nenarúša priamu uplatniteľnosť uvedeného nariadenia a že spresňuje výkon voľnej úvahy, ktorú toto nariadenie priznáva členským štátom, pričom zostáva v medziach stanovených**

jeho ustanoveniami. Vnútroštátnemu súdu takisto prináleží, aby sa uistil, že táto vnútroštátna právna úprava je v súlade s ustanoveniami Charty základných práv Európskej únie a so všeobecnými zásadami práva Únie.

2. **Právo Únie v zásade nebráni tomu, aby sa vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že miestne akčné skupiny môžu vykonávať svoju činnosť iba v určitej právnej forme, uplatnila po uplynutí ročného prechodného obdobia na miestne akčné skupiny, ktoré boli platne zriadené v inej právnej forme v čase účinnosti predchádzajúcej vnútroštátnej právnej úpravy, zatiaľ čo prebiehajú programy pomoci a s nimi súvisiace programové obdobia. Platí to však iba vtedy, ak najmä vzhľadom na vlastné charakteristické znaky uvedenej neskoršej vnútroštátnej právnej úpravy a jej konkrétne dôsledky uplatnenie novej právnej úpravy na takéto miestne akčné skupiny spresňuje výkon voľnej úvahy, ktorú nariadenie č. 1698/2005 priznáva členským štátom, pričom zostáva v medziach stanovených jeho ustanoveniami, a ak k nemu dôjde v súlade s ustanoveniami Charty základných práv Európskej únie, ako aj so všeobecnými zásadami práva Únie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.**

Podpisy